

νες ρήθ. γλαυκόν. οί δ' ἐπ' ἄρα δ' αὖ. οἱ ἀμολγόν ἐκλέ-
 πῆν τῆς δημοσίων. μολγὰς γὰρ ἔλεγον, τοὺς ἐξαμέ-
 λοντες καὶ κλέπτοντες τὰ κοινά. Φωλὸν γὰρ ἔλεγον.] Φω-
 λὸς ὁ λεπτόδ' ἄρμος ἔξυτόνωσ. καὶ ἀκρόφωνος, ὁ ὀπισθραχ-
 τοῦτος. ἢ ὁ ἀσκήμων καὶ παρέκτασιν τοῦ μοσεῖς. ἐν ταῦθα
 δ' ἰδίως ἐπὶ τῆς μέτρῃ πολλὰ διεκυκλήσων. ὡς δ' ἐ-
 Διφίλω ἐν τοῖς ἐναγίσμασι ὡς πεποιήται ἀρχιτοῦ λά-
 ρυργος. Μέχρι τοῦ μυρρίνου.] μέχρι τῆς κεφαλῆς. ἐπει-
 δη οἱ ἀρχοντες μυρρίνη ἐσφρανομῶτο. ἢ δὲ τοῦ σκολύ-
 φθαι τὸ ἀδίδιον εἰς τέλος καὶ ὀλοκλήρον. μύρτην ἢ πεποι-
 κλημῶνον ἐκαλοῦν οἱ παλαιοὶ τὸ γυμνασίον ἀδίδιον. Α-
 λουργίδα.] πορφυρᾶν χλανίδα. ἐπεὶ δ' ἢ τὸ ῥόδον πορ-
 φυροῦν, τὰ σφάρα τῆς ῥόδου τὴν ἀλουργίδα ἐπήνεκεν.
 Χρυσοῦ διάξεις.] τὰ διάξεις ἔχοντι λόγον παρὸς τὰ πορ-

κείμωρα, ἐπὶ νείμει ὡς τὴν πλὴν φωνῶν, τὸ διάξεις Σμικύ-
 θλου καὶ Κύριον. ὡς περ ἐν ταῖς εἰσβάσεσιν τῆς ἐγκλημάτων
 κηρύττειν εἰώθασιν, ἐπεὶ δ' ἀνγωμαὶ ὀπιφέρεται ἐγκλη-
 μα. ἔτω γὰρ ποροκαλεῖσθαι εἰώθασιν ἐν τῇ διασκευῇ. ἢ
 δ' εἶνα ἐὸ κύριος, τετέστιν ὁ ἀνὴρ. ἄμα οὐκ ὡς γυμνασ-
 δη τὸν Σμικύθλου κωμῶδες, καὶ ἔχοντα Κύριον αἰς ἀφ' ἡ-
 λειασ. ὃ ἢ Σμικύθης, Θρακῶν βασιλεὺς. Κύριον ἢ, ἀντὶ τῆ
 Κύρις τοῦ Ἀρξέξερξ τοῦ Περσῶν βασιλέως ὃς κατ' ἐκεί-
 νος τοὺς χρόνους τῆς Λυδίας πεμφοθεῖς ἄτραπείν, Λα-
 κεδαιμονίους ποροδεμῶν εἰς πόλεμον. τὰ παρὸς Ἀθλῶνα
 ἐξορήσθη ἡμέρα. ἄλλως, τὸν Σμικύθλου κωμῶδες
 ὡς κιναιδόν. Κύριον ἢ λέγει τὸν ἀνδρα. ἔτω γὰρ ἐπερ-
 φοντο ἐν τοῖς δικασείοις. Ἀσασία καὶ Κύριος, τουτέ-
 στιν ὁ Περικλῆς.

ΧΟΡΟΣ.

CHORVS.

Choriambici, Glycerij.

C

Στρεφὴν κώλων κδ'.

Χο. **Η**δισὸν φάος ἡμέρας
 Ἦεσσι τοῖσι παροῦσι, καὶ
 Τοῖσιν ἀφικνεμῶσι,
 Ἦν Κλέων δόλοιται.
 Καί τοι φρεσβυτέρον πινῶν,
 Οἶων ἀργαλεωτέρων,
 Ἐν τῷ δαίγματι τῆς δικῶν,
 Ἦκουσ' ἀπὸ πλερόντων,
 Ὡς εἰ μὴ χροῖσθ' οἶσθ' ἐν
 Τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἀν' ἡ-
 σίω σκόβει δῶα χρησίμω,
 Δοῖδ' οὐξ, οὐδ' ἐπορῶν.
 Ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυ-
 μάζω τῆς ὑμοῦσίας
 Αὐτῆ. φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
 Παιῖδες, οἱ ξυμφοροῦτον,
 Τὴν δαεσι μόνω ἀν' ἀφ-
 μόψεσθαι θαμά τὴν λύραν,
 Ἀλλῶ δ' οὐκ ἐδέλειν μαθεῖν,
 Καὶ τὰ τ' κινθεῖσιν
 Ὀργασθέντ' ἀπάγην κελού-
 ειν, ὡς ἀρμονίαν ὁ παῖς
 Οὔτος οὐδ' ἰδύαται μαθεῖν,
 Ἦν μὴ δαεσδοκῆσι.

CH. **P** Resto lux erit optima
 Nobis, qui modo uinimus:
 Quique olim uenient, Cleo
 Si perdatu iniquus.
 Quamquam in Digmate litiu
 Morosos aliquos senes
 D Audini mihi dicere
 Contra: ni Cleo nobis
 Isthic afforet, haud fore
 Vasa urbi duo commoda,
 Pistillum & rudicellam.
 Verum miror & hoc ego,
 Quanam hac Musa suilla sit
 Huius. Nam pueros ferunt,
 E Qui condiscipuli sunt:
 Solum carmina Dorica
 Plectro aptasse lyra: neque
 Vllam discere, praeter hanc,
 Tum iratum Cytharæ dum
 Insurrum, à se abeat: quia
 Isthic nullam aliam puer
 F Possit discere Musicam:
 Ni, qua Dorica tinnit.

Σχόλια. Ἠδισὸν φάος.] κορωνίς. εἰσιᾶσι γὰρ ἰσοκλει-
 ται. ἐν εἰσέσει τῆ χορῆς, ἕξ ἀς μονοστροφικῆ τετρακῶλος
 εἰσβάς περὶ δ' ἐς ἐκ τριῶν γλυκανείων ποτὲ μὲν ἐξ ὀπι-
 στήτου τετάρτου ποτὲ ἢ διασχοαίαν ἢ τῆ καὶ χορῆσάμω.
 καὶ διὰ μὲν ἐπὶ Φερεκράτει. σωυήπται ἢ τῆ λέξει καὶ μό-
 νον ἀσκήσει.] Φερεκράτειον. ἐρθημιμερὲς δ' ἐστὶν ἐξ
 ὀπιστήτου τετάρτου, ἢ διασχοαίαν καὶ βακχεῖα συσκευῆμον.
 ὡς ἀφ' ἡραφοῦ ἢ ἀπλοῖ μὲν ἐπὶ ἢ 5 & μὲν κορωνίδος. ταύ-
 τα ἢ ὡς τὰ Εὐεπίδω. τοῖσιν ἀφικνεμῶσι, ἢ τοῖς μὲν
 ταῦτα ἐκ τῶν Εὐεπίδω. τοῖσιν ἀφικνεμῶσι, ἢ τῶν μὲν
 κνήτην Κλέωνα καὶ τῶν πονηρόν, ὅτι μηδ' ἐτέτων φέ-
 δε.] ἀλλ' ὀπίσθης ἀπαιτῶς συκοφαντεῖ.
 ΒΙΣΕΤΥΣ. Ἦν Κλέων] ἐ γὰρ αἱ πόλεις ἐδ' ἐν ἀφ-
 ησίοι κακῶν, δὲ τὰς κακὰς κυβερνήτας κακῶς ἀκούουσι καὶ

τὸν Εὐεπίδω, ὃς ἐν Ἰκτίσιον ἔτω λέγει,
 Τούτ' ἐξαμαρτάνοντες, ἐπὶ τὴν πόλιν
 Ἠχθαίρ. ἐπεὶ τοῖς κακῶν ἀπὸ πόλεις,
 Κακῶς κλύεσθαι κακῶν κληρῶν.
 Οὐδ' ἐν οὐκ ἦδον τῆ πόλεις συκοφαντεῖν δῶαται τοῦ τῆ
 κακῶν θανάτου, καὶ ὀλέθρου.
 Σχόλια. Ἐν τῷ δαίγματι τῆ δικῶν.] Σύμμαχος. σκε-
 ψασθε τί δὴ ποτὲ ἐστὶ τὸ δαίγμα τῆς δικῶν. παρὲν γὰρ
 φησιν. εἰμὴ τὸ δαίγμα τόπος ἐστὶ ἐν Πειραιεῖ, ἐνθα πολλοὶ
 στυγῆοντο ξένοι καὶ πολῖται, καὶ ἐλογοποιεῖν. τὸ ἢ τῆς δι-
 κῶν ποροσθηκεν, ἵνα ἀσβάλλη τὸ φιλόδιον τῆ Ἀθλῶνα-
 ῶν. ἄλλως, ἐν τῷ Πειραιεῖ ὅπου δικάζουσιν. ἐπεὶ ἐκεῖ οἱ ἐμ-
 ποροῖ τὰ δαίγματα τῆς παλαιμῶν ἐτίθεσθαι. ἄμα δ' ἐ-
 σκωφε τὸ φιλόδιον τῆς Ἀθλῶνα. Δοῖδ' οὐξ.] παροιμία
 δ' οἶδ' οὐξ